

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8C/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519200958
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:8519200958.7

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v právnej veci žalobcu: X. U., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J. XXX, XXX XX J., občan SR, právne zastúpený: Mgr. Marcel Kandrik, advokát, Grešova 7, 080 01 Prešov, IČO: 50 005 871 proti žalovanému: K. R., nar. XX.X.XXXX, bytom R. X/XX, XXXX Y. an der R., B., právne zastúpený: JUDr. Milan Ficek, advokát s. r. o., Žilinská 14, 811 05 Bratislava, IČO: 47 232 757 v konaní o určenie vlastníckeho práva k hnutelnej veci takto

rozhodol:

Súd p r i z n á v a žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia vlastníckeho práva k motorovému vozidlu špecifikovanému v žalobe z dôvodu, že motorové vozidlo, ktoré kúpil na základe inzercie, mu bolo dňa 31.5.2019 zaistené OR PZ Stará Ľubovňa a dňa 11.6.2019 vydalo OR PZ Stará Ľubovňa upovedomenie o úschove motorového vozidla, z ktorého vyplýva, že žalobca je jednou zo strán, ktorá sa snaží preukázať, že predmetné motorové vozidlo mu vlastnícky patrí a druhou osobou je žalovaný, ktorý v trestnom konaní vystupuje ako poškodený a ktorý tiež tvrdí, že mu vozidlo vlastnícky patrí.

2. Žalovaný po doručení preloženej žaloby s prílohami so žalobou nesúhlasil. V prvom rade namietol nedostatok právomoci slovenských súdov konať vo veci a rozhodnúť s poukazom na čl. 4 bod 1 nariadenia EP a Rady (EÚ) č. 1215/2012 zo dňa 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie“) s tým, že bydlisko žalovaného je na území Rakúskej republiky, ktorej je žalovaný občanom. Zo žaloby pritom nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ktoréhokoľvek oddielu podľa čl. 5 bodu 1 Nariadenia, ktoré upravuje právomoc v osobitných prípadoch. Ďalej sa vyjadril k veci samej, pričom popísal, z akých dôvodov vlastnícke právo nemohlo prejsť na žalobcu. V závere navrhol konanie zastaviť pre nedostatok právomoci slovenského súdu eventuálne podanú žalobu zamietnuť. Pre prípad úspechu si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

3. Súd uznesením sp. zn. 8C/37/2019 zo dňa 13.10.2020 konanie zastavil z dôvodu, že slovenský súd nemá právomoc vec prejednať vzhľadom na úpravu Nariadenia a o trovách konania rozhodol tak, že priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Voči výroku o trovách konania podal žalobca odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že v danom prípade je vzhľadom na osobitné okolnosti vyplývajúce z charakteru sporu, povinnosti žalobcu uplatňovať svoje vlastnícke právo v zmysle § 21 ods. 9 zák. č. 171/1993 Z.z. a zákonnú povinnosť súdu zastaviť konanie (vzhľadom na nedostatok právomoci, ku ktorému by došlo aj bez námietky žalovaného) dôvod na aplikáciu § 257 C.s.p.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu nesúhlasil s názorom žalobcu. Mal za to, že súd správne posúdil procesné zavinenie žalobcu na zastavení konania. Poukázal na to, že žalobca bol zastúpený právnym

zástupcom, ktorý napriek tomu, čo udáva v odvolaní, teda že súd by aj tak nemohol vec prejednať, podal žalobu na slovenský súd. Žalobca teda zavinil jednak že žalovanému vznikli trovy, ako aj procesne zavinil zastavenie konania podaním žaloby na súd, ktorý nemá právomoc vec prejednať. Žalovaný si riadne uplatnil procesnú obranu, čím mu vznikli trovy konania. Nesúhlasil s tiež názorom, že je potrebné aplikovať § 257 C.s.p. Žalobcom uvádzané okolnosti totiž nie sú dôvodmi osobitného zreteľa, ale základnou charakteristikou súdneho sporu.

6. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 18Co/5/2021 zo dňa 20.5.2021 napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie zrušil z dôvodu, že súd sa nevenoval možnosti aplikácie § 257 C.s.p., ktoré upravuje odchýlku od zásady zodpovednosti za zavinenie. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť po vyhodnotení použitia § 257 C.s.p.

7. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku (C.s.p.), ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8. Podľa § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Účelom ustanovenia § 257 C.s.p. je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva súdu cez dôvody hodné osobitného zreteľa. Použitie tohto ustanovenia znamená odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok konania a zodpovednosti za zavinenie, pretože má dopad na toho, kto by mal inak právo na náhradu trov konania. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, keď sú v konaní naplnené zákonné predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak z osobitných dôvodov súd náhradu trov konania neprizná. Základným predpokladom pre použitie tohto ustanovenia v súvislosti s náhradou trov konania je preukázanie dôvodov hodných osobitného zreteľa. Tieto môžu byť dané charakterom konania, charakterom procesnej situácie, ale taktiež môžu byť dané aj sociálnym aspektom strany sporu. Musí však ísť o výnimočný prípad, ktorý má oporu v skutkovom stave zistenom vykonaným dokazovaním. Pri rozhodovaní podľa tohto ustanovenia je taktiež potrebné si všímať i okolnosti, ktoré viedli strany sporu k uplatneniu práva na súde a ich postoje v konaní. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa skúmajú vždy u strany sporu povinnej plne alebo čiastočne nahradiť trovy konania. Tieto dôvody, inak pomerne jasne vymedzené stabilizovanou doterajšou judikatúrou, spôsobujú čiastočný alebo úplný zánik práva na náhradu trov konania u čiastočne alebo plne úspešnej strany sporu. Je vecou konkrétneho prípadu, či dôjde k takým okolnostiam, ktoré budú podkladom na rozhodnutie súdu o zmiernení účinkov právnych noriem, ktoré upravujú náhradu trov konania.

10. Po zhodnotení možnej aplikácie § 257 C.s.p. v zmysle pokynu odvolacieho súdu dospel súd prvej inštancie k záveru, že pre aplikáciu tohto ustanovenia nie sú v danom prípade splnené podmienky. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žalobca je právne zastúpený, pričom ako sám uvádzal v odvolaní proti výroku o trovách konania, súd by konanie pre nedostatok právomoci aj tak zastavil. Ak teda právny zástupca podal žalobu na súd, o ktorom vedel, že nemá právomoc konať vo veci, potom procesne zavinil zastavenie konania. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že žalobca si musel svoje vlastnícke právo uplatniť na súde. Zrejme preto sa obrátil žalobca na právneho zástupcu, u ktorého je predpoklad, že pozná právo a uplatní nárok žalobcu na súde, ktorý má právomoc na prejednanie sporu. Iba potreba uplatniť si svoje právo na súde, povinnosť súdu zastaviť konanie pre nedostatok právomoci, či pasivita žalovaného nie sú okolnosťami, ktoré by mali odôvodniť dôvody hodné osobitného zreteľa, najmä za vyššie uvedených okolností vedomého uplatnenia práva na súde, ktorý nemá právomoc prejednať vec. Opačný výklad by spôsobil, že aplikácia § 257 C.s.p. by nebola výnimočná, ale bolo by ju možné aplikovať bežne, čo evidentne nebolo cieľom predkladateľa C.s.p., ktorý aj priamo v § 257 C.s.p. uviedol, že má ísť o výnimočnú aplikáciu tohto ustanovenia (teda nie o aplikáciu na bežné okolnosti prípadov (ako je tomu podľa názoru súdu aj v tomto konaní), pri ktorých je potrebné aplikovať zásadu úspechu alebo zásadu zodpovednosti za zavinenie.

11. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p. Žalobca podaním žaloby na súde, ktorý nemá právomoc konať vo veci, procesne zavinil zastavenie konania, teda je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu. Súd preto zaviazal žalobcu na náhradu trov žalovaného v rozsahu 100%. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.